

เมืองหลวงใหม่พม่า “เปียงมมา เนปิดอว์”

ในช่วงปลายปี 2548 พม่ามีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ สร้างความประหลาดใจให้กับนานาประเทศจากการย้ายเมืองหลวงในวันที่ 6 พ.ย. 2548 ซึ่งการย้ายครั้งนี้ นับเป็นครั้งที่ 11 ของประวัติศาสตร์พม่า ห่างจากครั้งหลังสุดที่อยู่ที่เมืองย่างกุ้งมาเกือบ 60 ปี (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2491 หลังได้รับเอกราชจากอังกฤษ) การย้ายเมืองหลวงแต่ละครั้งจะมีเหตุผลจากการเปลี่ยนแปลงระบอบ แต่ในครั้งนี้นับมีข้อกังขาเป็นที่สงสัย เนื่องจากพม่ามีปัจจัยที่จำกัดหลายประการ เศรษฐกิจของประเทศยังไม่ดี เงินทุนสำรองระหว่างประเทศก็มีจำกัดมาก รายได้ที่จะได้จากการขายรัฐวิสาหกิจทั้ง 11 แห่งก็ยังไม่มีความคืบหน้ามากนัก รัฐบาลต้องกู้เงินจากธนาคารกลางมาเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณเงินเพื่อในอัตราสูง รายได้ต่อหัวประชากรก็ต่ำติดอันดับประเทศยากจน และมีการวิเคราะห์ว่าการย้ายเมืองหลวงต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากเพื่อก่อสร้าง น่าที่จะใช้เงินเพื่อแก้ปัญหาของประเทศ เช่น ป้องกันโรคระบาดหรือแก้ปัญหาความยากจนมากกว่า นอกจากนี้พม่ายังถูกกดดันจากประชาคมโลกรื่องสิทธิมนุษยชน การปฏิรูปการปกครองประเทศให้เป็นประชาธิปไตย

สาเหตุการย้ายเมืองหลวง

จากการรวบรวมแหล่งข้อมูลการย้ายเมืองหลวงจากแหล่งข่าวต่าง ๆ พบว่า มีสาเหตุสำคัญมาจาก (1) ยุทธศาสตร์ที่ตั้งเมืองเปียงมมา ตั้งอยู่กลางประเทศและสามารถเดินทางรวดเร็วไปทุกส่วนของประเทศและใกล้กับที่อยู่ของชนกลุ่มน้อยคือ ไทยใหญ่ คะฉิ่น และกะเหรี่ยง (หนึ่งในสามของประชากรพม่าคือชนกลุ่มน้อย) จะทำให้สามารถควบคุมชนกลุ่มน้อยเหล่านี้ได้นัดมือขึ้น (2) ความเชื่อทางโหราศาสตร์ว่าจะไปไม่รอดหากไม่สร้างเมืองหลวงใหม่ (3) ช่วงชิงอำนาจระหว่างทหารและพลเรือน กลุ่มเผด็จการทหารที่ทรงอำนาจ

ต้องการแยกกลุ่มทหารออกจากพลเรือนอย่างชัดเจน ทำให้สามารถควบคุมเหตุการณ์ได้ดีขึ้น ไม่ให้เกิดกรณีพลเรือนมีอำนาจขึ้นมายึดอำนาจคล้ายประเทศฟิลิปปินส์ โดยการใช้โครงสร้างพื้นฐานที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อเป็นการป้องกันการถูกยึดอำนาจโดยพลเรือนและประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่ต้องกลายเป็นรัฐที่คืนอำนาจให้

ประชาชนที่ละน้อย (4) เพื่อเป็นสัญลักษณ์การต่อสู้ในอดีต เพราะเปียงมมาเคยเป็นศูนย์กลาง Burma Independence Army ต่อสู้กับญี่ปุ่นในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง และการย้ายเมืองหลวงไกลออกไปจากทะเลไปอยู่ถิ่นใหม่ ไกลภูเขาที่มีโครงสร้างพื้นฐานและภูมิประเทศป้องกันตนเองได้ดีกว่า จะทำให้ปลอดภัยจากการรุกรานของศัตรูซึ่งอาจหมายถึงสหรัฐอเมริกาทั้งทางบกและทางอากาศ และ (5) ปลอดภัยจากการต่อต้านจากประชาชนพื้นที่เมืองเปียงมมามีประชากรเพียงแสนคนง่ายต่อการควบคุมหากไม่พอใจ

ภูมิศาสตร์ที่ตั้งเมืองหลวงใหม่ ตั้งอยู่กลางของประเทศห่างจากย่างกุ้งไปทางเหนือ 390

กิโลเมตร (ตำแหน่งที่ตั้งละติจูด 19°45'N, 96°12'E) ที่ชื่อว่าเมืองเปียงมมา (Pyinmana)²

เป็นเมืองดั้งเดิมมีมาในสมัยที่พม่าปกครองด้วยระบบกษัตริย์ มีขนาดพื้นที่ 4,600 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 78 เท่าของเมืองแมนฮัตตันของสหรัฐอเมริกาโดยมีความหมายเดิมว่าเป็น "ดินแดนละเวน" เพราะตั้งอยู่บริเวณป่าทึบและชื้นแฉะทำให้ไม่มีการเดินทางหรือการค้า และจะถูกละเวนการเก็บส่วย ซึ่งได้มีการเปลี่ยนชื่อในสมัยอาณานิคม แต่เกิดการสะกดชื่อสับสน จึงเลือกชื่อจากอีกหมู่บ้านใกล้เคียงมาแทน ในอดีตเปียงมมาเป็นตำบลหนึ่งที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอยะแมตัง และนับเป็นเมืองใหญ่อันดับสองซึ่งอยู่ในเขตมณฑลทะเล และถูกยกระดับเป็นเทศบาลในปี พ.ศ. 2431 มีการสร้างสถานที่ราชการ ศาลปกครอง และโรงงานอยู่บนเนินทางด้านทิศตะวันตกของเมือง ปัจจุบันเปียงมมาถูกยกเป็นอำเภอ และเป็นที่ตั้งของเมืองราชธานี ที่เรียกว่า เนปีดอว์ เรียกเต็ม ๆ ว่า เปียงมมา-เนปีดอว์ (Pyinmana Naypyidaw) คำแรกเป็นชื่อเมือง คำหลังแปลว่า ราชธานี หรือบางที่เรียกว่า เนปีดอว์ ซึ่งเพิ่งประกาศเป็นทางการทางสื่อต่าง ๆ ในวันที่ Armed Force Day เมื่อช่วงปลายเดือนมีนาคม 2549 สถานที่ราชการทั่วไปอยู่ทางด้านตะวันตกติดกับเทือกเขาพะโค ส่วนด้านตะวันออกติดกับเทือกเขาฉานจะเป็นบริเวณที่ทำการทหาร เคยมีการสำรวจในปี ค.ศ.1953 มีประชากรมากกว่า 5,000 คนหรือเกือบสองหมื่นคน ปัจจุบันประมาณการปี 2006 มีประชากร 100,000 คน³ ชาวเมืองส่วนใหญ่เป็นชาวพม่าที่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาเป็นชาวมุสลิมและชาวจีนตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ ทำไร่ทำนา และค้าขาย

ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด งาม ถั่ว และอ้อย อุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ ป่าไม้ (ไม้สัก ไม้แดง) และเป็นแหล่งผลิตน้ำตาล เพราะมีพื้นที่ปลูกอ้อย มีโรงงานน้ำตาลชาวยุติซึ่งอยู่ลงมาจากเมืองตองอูและแถบแม่น้ำปองลง ซึ่งห่างจากเมืองเปียงมาออกไปทางต้นตะวันออกราว 5 ไมล์ ซึ่งสามารถผลิตน้ำตาลได้ถึง 1,500 ตัน/วัน

ส่วนบริเวณที่เรียกว่าเป็นมหานครเนปีดอว์ ตั้งอยู่ห่างจากเปียงมมาประมาณ 5-6 ไมล์ โดยพม่าวางแผนจะให้บริเวณนี้เป็นเมืองธุรกิจและศูนย์กลางธุรกิจระดับนานาชาติและศูนย์กลางการท่องเที่ยว โดยคาดว่าจะใช้เงินหลายล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 2 แสนล้านบาท เพื่อการก่อสร้างบนพื้นที่ 10 ตารางกิโลเมตรเพื่อเป็นที่ตั้งศูนย์ราชการ กรม กอง กระทรวงต่าง ๆ กว่า 30 กระทรวง และบ้านพักข้าราชการ และกองบัญชาการกองทัพ ศาลากลาง โรงแรมห้าดาวหนึ่งแห่ง โรงพยาบาลขนาด 300 และ 1,000 เตียง มีตลาดขนาดใหญ่ มีชื่อว่า Myoma แหล่งเก็บน้ำ ถนนไฮเวย์ 6 เลน

เชื่อมกับย่างกุ้ง และยังมีการก่อสร้างสนามบินขนาดใหญ่เป็นทั้งสนามบินทหารและพาณิชย์ เพื่อใช้ประโยชน์ทั้งด้านการบินระหว่างประเทศและการค้าและพัฒนาธุรกิจระหว่างประเทศ และที่สำคัญสุดสนามกอล์ฟ 2 สนาม ทำเนียบประธานาธิบดีสุทறுขนาด 110 ห้อง ซึ่งมีข่าวว่ามีการชูดูโม่ค้และถัก เพื่อให้หลีกเลี่ยงภัยของซีปนาวูร นอกจากนี้ยังมี การสร้างสัญลักษณ์อันเป็นที่เคารพบูชาของคนพม่า ด้วยการจำลองเจดีย์ชเวดากอง ชื่อ Oakpartathanti ซึ่งมีขนาดสูงน้อยกว่าของจริงเล็กน้อย

เมืองหลวงใหม่นี้ ตั้งอยู่บนเส้นทางคมนาคมมาตั้งแต่ในอดีต เพราะยังมีเส้นทางเชื่อมต่อกับเมืองย่างกุ้ง จึงทำให้สามารถพัฒนา

^{2/} อังอรนุช นิยมธรรม สารานุกรมพม่า ฉบับพิมพ์ปี ค.ศ. 1963

^{3/} อังหนังสือพิมพ์ New Light of Myanmar ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2549

เป็นฮับขนส่งและยังติดกับรัฐ Shan Chin และ Karen มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางรถยนต์และรถไฟ สามารถเดินทางติดต่อเมืองย่างกุ้งและมณฑลเย่

โดยระยะทางรถไฟจากเมืองเปียงมาจนถึงเมืองมณฑลเย่ 161 ไมล์ และอยู่ห่างจากเมืองย่างกุ้ง 224 ไมล์ หรือใช้เวลาประมาณ 9 ชั่วโมง ในด้านการขนส่งชาวเมืองอาศัยรถม้า เกวียน รถยนต์ และรถไฟเพื่อการเดินทางและค้าขาย สำหรับทางรถยนต์นั้นเป็นเส้นทางสายสำคัญในการขนส่งไม้ ส่วนสนามบินแห่งใหม่ อยู่ที่ บ้าน Alar ทางใต้ของเมืองเปียงมา เรียกว่า Alar Airport มีการสร้างถนน 8 เลน ระยะทาง 21.4 กิโลเมตร เชื่อมต่อส่วนราชการ ใช้เวลาราว 30 นาที คาดว่า จะแล้วเสร็จปลายปี 2549 ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบริเวณที่ราบ Pyin Oo Lwin ซึ่งเป็นที่ตั้งสำคัญทางการทหารที่ชื่อ Army's Defense Services Academy (DSA) เมืองไซเบอร์แห่งใหม่ Yanadabon Silicon Vallage และยังมีโรงงานผลิตเหล็กและเหล็กกล้าสามารถผลิตได้ 30,000 ตันต่อปี

ผลต่อเศรษฐกิจพม่าจากการย้ายเมืองหลวง

การย้ายเมืองหลวงของพม่าแม้ว่าจะมีทั้งผลดีในระยะแรก เนื่องจากดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศ การจ้างงาน แต่ในระยะยาวส่งผลต่อเศรษฐกิจพม่าจากปัญหาเงินเฟ้อ ค่าเงิน 2 ระบบ ที่ซึ่งทั้งกันมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการขาดดุลงบประมาณเพิ่มขึ้นในอนาคต สามารถสรุปประเด็นดังนี้

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจพม่า

1. รัฐบาลต้องกู้เงินจากธนาคารกลางเพื่อชดเชยขาดดุลงบประมาณ จากตัวเลขประมาณการของ EIU สิ้นปี 2546 มีวงเงินกู้ 1.3 แสนล้านจัต (960 ล้านเหรียญ สหรัฐ.) สิ้นเดือนมีนาคม 2549

วงเงินกู้สูงขึ้นเป็น 2.3 แสนล้านจัต (1.7 พันล้านเหรียญ สหรัฐ.) หรือคิดเป็นร้อยละ 28 ของ GDP ทั้งนี้พม่าเคยมีแหล่งเงินกู้จากต่างประเทศ เช่น จาก EXIM BANK จีน 160 ล้านเหรียญ สหรัฐ. และ EXIM BANK ของไทยให้กู้อีก 4,000 ล้านบาท (106.45 ล้านเหรียญ สหรัฐ.)

2. ผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อจากการเพิ่มเงินเดือนให้กับข้าราชการที่ต้องไปทำงานเมืองหลวงใหม่ประมาณ 10 เท่า แม้ว่าจะไม่ใช่เหตุผลทั้งหมด แต่ก็ส่งผลทางด้านจิตวิทยาให้ราคาสินค้าเพิ่มขึ้น IMF ประมาณการเงินเพื่อปี 2548 ที่ร้อยละ 9.4 เพิ่มขึ้นเป็นค่าเฉลี่ย 5 ปี (ปี 2544-2548) ที่ร้อยละ 25.7 และ EIU ประมาณการอัตราเงินเฟ้อปี 2549 และ 2550 ที่ร้อยละ 50 และร้อยละ 30 ตามลำดับ ขณะที่อัตราแลกเปลี่ยน (อัตราตลาด) ในเดือนพฤศจิกายน 2548 อ่อนค่ามาอยู่ที่ 1,350 จัต/ดอลลาร์ สหรัฐ. เทียบกับค่าเฉลี่ยในช่วงครึ่งแรกปี 2548 ก่อนย้ายเมืองหลวงที่ 950 จัต/ดอลลาร์ สหรัฐ.

3. ความต้องการแรงงานเพื่อการก่อสร้างเพิ่มขึ้น ประมาณการมีการใช้แรงงานก่อสร้างกว่า 80,000 คน โดยได้รับค่าจ้างต่ำสุดต่อวันที่ประมาณ 1,500 จัต (หรือ 1.12 เหรียญดอลลาร์ สหรัฐ.) คิดเป็นเงินค่าจ้างแรงงานต่อปีที่รัฐบาลจะต้องจ่าย 43.8

พันล้านจัต (32.32 ล้านเหรียญ สหรัฐ.) โดยคาดว่าจะก่อสร้างแล้วเสร็จภายในปี 2550 แม้ว่าจะมีข่าวว่าขณะนี้ มีเพียงศูนย์ราชการเสร็จเพียง 2 แห่ง และจากรายงาน Irrawady Website อ้างว่า องค์กร ILO รายงานว่ามีการเกณฑ์แรงงานจากคนในหมู่บ้านบริเวณเปียงมาประมาณ 2,800 คน มาช่วยในการสร้างแคมป์ทหาร

4. จากการที่ทางการพม่ากันให้ชนกลุ่มน้อยอยู่ห่างจากสถานที่ก่อสร้างโดยรอบประมาณ 5 กิโลเมตร ทำให้มีชาวกะเหรี่ยงจำนวน 1,841 คน

อพยพหนีเข้าไทยทางอำเภอแม่ละมาต จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจากแหล่งข่าว Burma Net (วันที่ 17 พฤศจิกายน 2549) อ้างว่า TBBC เปิดเผยว่ามีชนกลุ่มน้อยชาวกะเหรี่ยงอพยพเข้ามาศูนย์อพยพเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 60 หรือเกือบ 900 คนต่อเดือน

5. ทางกรมป่าสงวนให้พื้นที่แก่สถานทูตประมาณ 12.5 ตารางกิโลเมตร และให้ย้ายไปภายในปีหน้า แต่ยังไม่มีการขุดประเทศโดยย้ายไปเมืองหลวงใหม่ รวมทั้งสถานทูตไทยและสหรัฐ และทำให้การติดต่อทางการต้องใช้ผ่านเครื่องโทรสาร ซึ่งมีนักการทูตต่างประเทศแสดงความเห็นว่าพม่าต้องการโดดเดี่ยวและพยายามปิดกั้นตนเองจากภายนอก อย่างไรก็ตาม นาย Ibrahim Gimbari ตัวแทนของสหประชาชาติ เคยเดินทางไปเมืองหลวงใหม่ในคราวที่เดินทางไปเยี่ยมมาดองซานซูจีเมื่อช่วงกลางปี

ผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจพม่า

1. บริษัทเล็ก ๆ ได้รับประโยชน์จากการไหลเข้ามาของธุรกิจใหม่ โดยเฉพาะบริษัทที่เป็นพันธมิตรกับรัฐบาล ส่วนร้านค้าใหม่ ๆ ที่จำหน่ายวัสดุก่อสร้างและเฟอร์นิเจอร์ จากที่เคยถูกจำกัดสิทธิการขายสินค้าสามารถจำหน่ายสินค้าได้โดยไม่ได้รับการกีดกันในเนปีดอว์

2. บริษัทใหญ่ เช่น Asia World Company, Htoo Trading, Eden Group, Max Myanmar และ Shew Thanlwin ต่างเข้ามาจับสัมปทานเพื่อสร้างโรงแรม ซึ่ง Max Myanmar เป็นผู้รับสัมปทานรายใหญ่ในพม่าสร้างโรงแรม Royal Kumudra อัตราร้อยพัก 144 เหยียดูสรอ./คืน และยังได้รับรางวัลในการพัฒนาพื้นที่ปลูกยางพารา 12,500 ไร่กับกองกำลังทหารรัฐกะเหรี่ยง (Karen State)

3. สายการบิน Air Bagan ของ Htoo Trading นับเป็นสายการบินเอกชนรายแรกที่ทำการบินมายังเนปีดอว์เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2549 ตามมาด้วยสายการบิน Air Mandalay ในวันที่ 15 มีนาคม 2549 ส่วนสายการบินของรัฐ Myanmar Airways ได้เริ่มทำการบินมาตั้งแต่ปลายปีก่อน

4. บริษัทผู้รับเหมานำเข้ารายใหญ่ได้รับผลประโยชน์จากการที่ได้รับอนุญาตเป็นผู้นำเข้ายานยนต์ โดยทำกำไร 100,000 เหยียดู สรอ. ต่อสัญญาที่ขายต่อให้กับผู้นำเข้าลำดับสอง

ผลทางด้านเศรษฐกิจต่อประเทศไทย

จากการย้ายเมืองหลวงใหม่นี้ทำให้ประเทศไทยซึ่งมีพรมแดนติดกับพม่าได้ประโยชน์ในด้านความร่วมมือและพัฒนาต่าง ๆ ดังนี้

1. การค้าผ่านด่านชายแดน โดยเฉพาะธุรกิจวัสดุก่อสร้างของไทยได้รับประโยชน์ในช่วงแรก เพราะรัฐบาลพม่า หรือ SPDC คาดว่าต้องใช้เงินลงทุนกว่า 2 แสนล้านบาทในการก่อสร้างมหานครเนปีดอว์ (Naypyidaw) เพื่อให้เป็นมหานครที่ยิ่งใหญ่และสำคัญแห่งหนึ่ง มีการสร้างศูนย์ราชการทั้ง 30 กระทรวง มหาวิทยาลัย ศูนย์การค้า และสถานที่สำคัญต่าง ๆ คาดว่าดำเนินการก่อสร้างมากกว่า 5 ปี เพื่อเป็นศูนย์กลางการติดต่อธุรกิจรวมทั้งการลงทุนกับประเทศในแถบเอเชียแทนกรุงย่างกุ้ง ทำให้พ่อค้าในแวดวงการค้าวัสดุก่อสร้างในพม่าสั่งซื้อเครื่องผสมคอนกรีต (ไมปูน) จำนวนนับหมื่นชุด พร้อมวัสดุ-อุปกรณ์ก่อสร้าง เช่น ปูน, เหล็ก, กระเบื้อง ฯลฯ จากพ่อค้าไทยจำนวนมาก ซึ่งไม่ว่าจะสั่งซื้อจากพ่อค้าไทยในพื้นที่ชายแดนหรือพ่อค้าจากส่วนกลาง (กรุงเทพฯ) ถือว่าประเทศไทยได้รับผลดีจากการสั่งซื้อสินค้าเหล่านี้ทั้งสิ้น ทั้งนี้ทางการพม่าได้สั่งซื้อเครื่องไมปูนตั้งแต่วันที่ 2549 จำนวนมาก มีการผ่านกระบวนการทางด้านศุลกากรถูกต้อง คาดว่าพ่อค้าไทยสามารถขายสินค้าอุปกรณ์ก่อสร้างในการสร้างเมืองหลวงใหม่ของพม่าเป็นจำนวนมาก

2. ยุทธศาสตร์เส้นทางการค้าการลงทุน นักธุรกิจไทยต้องแย่งชิงความได้เปรียบทางการค้าและการลงทุนกับนักธุรกิจประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศสิงคโปร์ที่ให้เงินช่วยเหลือสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้รับอนุมัติก่อสร้างถนนจากชายแดนบริเวณท่าเรือน้ำลึก เพื่อใช้เป็นถนนเชื่อมต่อและส่งสินค้าจากท่าเรือไปยังกรุงย่างกุ้ง กรุงเปียงมา และเนปีดอว์ รวมทั้งหัวเมืองสำคัญอื่น ๆ ขณะที่ประเทศจีนได้มีการก่อสร้างและสนับสนุนเงินให้เปล่าเพื่อก่อสร้างถนนชายแดนจีน-พม่าสู่เมืองขึ้นในทางด้านไทยที่กำลังจะแย่งชิงความได้เปรียบทางการค้ากลับคืนมา โดยมีการก่อสร้างถนน 2 เส้นทาง ได้แก่ (1) ถนนสายแม่สอด-เมียวดี-มะละแหม่ง-อันตามัน ระยะทาง 235 กิโลเมตร และ (2) ถนนสาย แม่สอด-เมียวดี-กอกาเรก-ผาอัน สูกรุงย่างกุ้งและกรุงเปียงมา ระยะทาง 425 กิโลเมตร

3. การพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะทาง
ด้านอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ระยะทางจาก
อำเภอแม่สายถึงเมืองเปียงมานา (Pyinmana)
รวมระยะทางประมาณ 680 กิโลเมตร โดยจาก
อำเภอแม่สายไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ
ถึงเมืองตองจีซึ่งเป็นเมืองหลวงของรัฐฉาน
ประเทศพม่า ระยะทางประมาณ 480 กิโลเมตร
และจากตองจีเดินทางไปยังเมืองปีมานา อีก
ประมาณ 200 กิโลเมตร เมืองตองจีเป็นเมืองที่มี
เอกลักษณ์ทางด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
และวัฒนธรรม ซึ่งความสำคัญของตองจี คือ
ทรัพยากรอันอุดมสมบูรณ์สถานที่ท่องเที่ยวสวยงาม
สินค้าโอท็อป ผ้าทอ ไม้ เฟอร์นิเจอร์ ฯลฯ
และยังเป็นเมืองแห่งการผลิตอัญมณีดิบประเภท
หยก พลอย ฯลฯ ของพม่าอีกด้วย ปัจจุบันสามารถ
เดินทางจากเชียงรายไปตองจีได้เฉพาะโดยทาง
เครื่องบิน มีสนามบินที่จังหวัดทากีเหล็กและพม่าเปิด
เส้นทางการบินเชื่อมจากท่าขี้เหล็ก-ตองจี
เป็นประจำทุกวัน ใช้เวลานั่งเครื่องบินไม่ถึง 1 ชั่วโมง
ทั้งนี้ หากเราสามารถพัฒนาการคมนาคมทางบก
ระหว่างเชียงราย-ตองจีให้ดีกว่านั้นก็ส่งผลดีต่อ
ทั้งสองประเทศ

4. เขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณชายแดน
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งมีระยะทางไม่ห่างจาก
เมืองเมียวดีและเนปิดอว์เมืองหลวงใหม่ รัฐบาลพม่า

จะใช้พื้นที่จำนวน 950 เอเคอร์ หรือประมาณ 2,375
ไร่ เพื่อจัดตั้งเป็นเขตนิคมอุตสาหกรรม แห่งแรก
ที่จังหวัดเมียวดี และแห่งที่ 2 ที่ผาอัน และแห่งที่ 3
ที่มะละแหม่ง โดยนิคมอุตสาหกรรมเมียวดีจะเป็น
โครงการนำร่องใช้พื้นที่เบื้องต้นประมาณ 180-200
เอเคอร์ หรือประมาณ 500 ไร่ ส่งผลทำให้การค้า
การท่องเที่ยว การลงทุน ธุรกิจชายแดน โครงการ
คอนแทรคฟาร์มมิ่ง และอื่น ๆ มีมูลค่าจำนวน
มหาศาลกลายเป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าระหว่าง
ประเทศที่สำคัญแห่งเอเชีย และมีรายงานข่าวแจ้งว่า
ในปี 2550 รัฐบาลพม่าจะประกาศกฎหมายการ
ลงทุนฉบับใหม่ และจะประกาศตั้งเขตเศรษฐกิจ
พิเศษประมาณ 9 เขต บริเวณจังหวัดเมียวดี-จังหวัด
ผาอัน-เมืองมะละแหม่ง-เมืองยานลิน-เมืองท่าเรือ
ชายฝั่งอันดามัน-รวมถึงกรุงเนปิดอว์และปีมานา
ด้วยขณะนี้เมื่อกธุรกิจและนักลงทุนจากต่างประเทศ
ทั้งชาวไทย-จีน-สิงคโปร์-ได้ทำหนังสือถึงผู้นำพม่า
ขอเข้าไปลงทุนเพื่อดำเนินธุรกิจในโครงการตั้ง
เขตเศรษฐกิจพิเศษแล้วประมาณ 9,000-10,000
ราย โดยแจ้งความประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจในพม่า
แบ่งเป็นขนาดเล็กประมาณร้อยละ 60 ขนาดกลาง
ร้อยละ 26 และขนาดใหญ่ (อุตสาหกรรมหนัก)
ร้อยละ 18 โดยธุรกิจทุกอย่างจะอยู่ภายใต้กรอบของ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศพม่าและกฎหมาย
แห่งรัฐที่ไม่เอาเปรียบนักธุรกิจต่างชาติ